

Arrest

nr. 205 368 van 15 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat F. JACOBS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Qizilbash origine te zijn. U behoort tot de Sjiitische school binnen de Islam. U bent geboren op 20 september 1997 in het dorp Akhtar, gelegen in het district Baghlan-e-Jadid in de provincie Baghlan. Toen u zeven maanden oud was verhuisde u met uw familie naar de stad Teheran in Iran. U woonde er in de wijk Masoodia. U ging tot de 9de graad naar school in Iran. U en uw familie hadden in Iran een vluchtelingenkaart. Aangezien de situatie in Iran voor Afghaanse vluchtelingen slechter werd, verhuisde u op 15-jarige leeftijd terug naar uw ouderlijke woning in Baghlan, samen met uw familie. De eerste twee jaar ging het er goed, maar dan vroeg de Taliban uw vader om u en uw broer voor hen te laten werken. Uw vader nam dit niet serieus. Toen uw

broer naar zijn werk ging, werd hij gedood. Uit angst kwam u in de periode die hierop volgde niet meer buiten, tot uw vader besloot u naar het buitenland te sturen. Op 12 januari 2016 kwam u aan in België, waar u op 20 januari 2016 asiel aanvraag. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een Engelstalige vertaling van uw taskara, een schoolkaart uit Iran en een certificaat van een integratieklas in België.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Het blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Akhtar, gelegen in de provincie Baghlan in Afghanistan. Ook uw verklaringen omtrent uw leven als Afghaans vluchteling in Iran kunnen niet overtuigen. De verklaringen omtrent uw regio van origine en de plaatsen waar u hebt verbleven voor uw komst naar België zijn nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw Qizilbash origine niet kunnen overtuigen. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over de Qizilbash en wat er specifiek is aan de Qizilbash antwoordt u dat u dat niet kan zeggen. U beweert enkel te weten dat de Qizilbash het Sjiitische geloof aanhangen. Wanneer u wordt gevraagd of uw familie u niet vertelde over uw etniciteit antwoordt u dat ze enkel zeiden dat jullie Qizilbash waren en het Sjiitische geloof volgden. Wanneer u wordt gevraagd of u weet waar de Qizilbash voor bekend staan, naast het feit dat ze het Sjiitische geloof aanhangen, antwoordt u dat u het niet weet (CGVS 1, p.10). U weet ook niet te zeggen waar in Afghanistan of elders er nog leden van de Qizilbash gemeenschap wonen of van waar de Qizilbash oorspronkelijk afkomstig zijn. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Qizilbash van Turkse origine zijn, maar de Dari taal spreken en dat zij in Afghanistan vooral leven in stedelijke gebieden zoals Kabul, Herat, Mazari Sharif en bepaalde dorpen in de Hazaraja regio (CGVS 1, p.11). Wanneer u wordt gevraagd hoe het komt dat u weinig kennis hebt over uw Qizilbash etniciteit herhaalt u dat u enkel weet dat jullie het Sjiitische geloof aanhangen. U beweert pas te weten gekomen te zijn dat jullie Qizilbash waren toen jullie terug in Afghanistan gingen wonen. U verklaart dat uw vader zei dat jullie Qizilbash waren toen u vroeg wat uw etniciteit was. U werd dan ook gevraagd of u niet verder vroeg aan uw vader wat Qizilbash precies is. Hierop antwoordt u vaagweg dat u aan uw vader vroeg of jullie Hazara, Pashtun of Tadjiek waren en dat uw vader zei dat jullie tot geen enkele van deze origines behoren (CGVS 1, p.10-11).

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u niet weet waarom uw familie naar Iran zou verhuisd zijn toen u nog jong was. Wanneer u wordt gevraagd voor welke reden uw familie in die periode naar Iran is verhuisd, antwoordt u dat u het niet weet. Wanneer u wordt gevraagd waarom u dit niet weet en of uw familie daar nooit over sprak, antwoordt u ontkennend en verklaart u dat u zeven

maanden oud was en opgroeide in Iran. U verklaart dat u dacht dat Iran uw eigen land was toen u daar opgroeide en dat u er aan gewoon geraakte. Wanneer u wordt gevraagd of u nooit vroeg aan uw ouders waarom jullie vroeger naar Iran verhuisd waren, antwoordt u ontkennend (CGVS 1, p.5). Het is bevreemdend dat u helemaal niets kan zeggen over de reden waarom uw familie naar Iran zou verhuisd zijn toen u jong was.

Ten derde dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw leven in het dorp Akhtar in Baghlan niet kunnen overtuigen. Zo kan u slechts twee personen noemen die u persoonlijk kent in uw dorp Akhtar. U beweert dat er zowel Pashtoenen, Hazara en Tajieken zijn in uw dorp, maar dat de Pashtoenen er de meerderheid hebben. Wanneer u wordt gevraagd welke inwoners van Pashtoen origine u persoonlijk kent in uw dorp, verklaart u dat u enkel twee buren kende. Wanneer u wordt gevraagd waarom u geen andere mensen kende, antwoordt u dat het daar vreemd was toen jullie terug kwamen van Iran en dat u bang was van de mensen. Bovendien blijkt dat u een eerder beperkte kennis hebt van deze twee buren die u kende. Zo kent u de namen van de kinderen van uw eerste buur Abdulla Sherzai niet, aangezien jullie niet zo een hechte relatie hadden en omdat enkel uw vader hem kende. Verder kent u de naam van de vrouw van uw tweede buur Hamidullah niet. U verklaart dit door te stellen dat dit niet mogelijk was, aangezien de vrouwen steeds in burka buiten kwamen in uw regio. Toch blijft dit eerder bevreemdend. U wist ook niet te zeggen hoe lang deze buurman al getrouwd was. Wanneer u wordt gevraagd waarom u dit niet weet antwoordt u dat u dat gewoon niet weet en dat u geen zaken had met iemand anders zijn persoonlijk leven. Wanneer u wordt gevraagd naar personen van Hazara of Tajiekse origine die u kende in uw dorp, antwoordt u dat u er geen kende aangezien u geen contact had met anderen. Wanneer u wordt gevraagd waarom u geen contact had met andere mensen, beweert u dat u bang was van hen en dat het kinderverkrachters waren. U voegt toe dat u niet veel buiten mocht komen van uw vader (CGVS 1, p.11-14).

Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw familiale netwerk in Afghanistan. Zo verklaart u aanvankelijk dat u geen familie hebt buiten uw dorp Akhtar. Wanneer hierop echter wordt doorgevraagd blijkt dat u twee ooms van moeders zijde en één tante van moeders zijde hebt in de provincie Maydan Wardak. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd verklaart u vaagweg dat u dacht dat er gevraagd werd of u familie had in andere steden van Baghlan en ook in uw dorp (CGVS 1, p.9-10).

Verder legt u weinig doorleefde en onwaarschijnlijke verklaringen af over uw dagelijkse leven en activiteiten in het dorp Akhtar. Zo is het bevreemdend dat u u niet naar de moskee ging in Afghanistan. Wanneer u wordt gevraagd of de andere mensen in het dorp dat niet bevreemdend vonden dat u niet naar de moskee ging, antwoordt u dat u niet buiten het huis ging, aangezien uw vader u dat niet toeliet (CGVS 1, p.14-15). Uw verklaringen komen terug weinig doorleefd over. U zou ook geen lessen gevolgd hebben in de plaatselijke Koranschool of madrassa in Afghanistan. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw beroepsactiviteiten in het dorp Akhtar. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ dat u als kleermaker werkte bij terugkeer naar Baghlan in Afghanistan (Verklaring DVZ, p.4 vraag 12). Op het Commissariaat-generaal verklaart u dan plots dat u niet hebt gewerkt in Afghanistan (CGVS 1, p.17). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd herhaalt u dat u niet werkte in Baghlan en verklaart u vaagweg dat u misschien kan hebben gewerkt in Iran. Wanneer u wordt gevraagd waarom u zegt dat u misschien hebt gewerkt in Iran alsof u het niet zeker weet, verklaart u dat u uw vader soms hielp met zijn werk (CGVS 1, p.17-18). Dergelijke vage verklaringen komen allermindst doorleefd over. U werd op het CGVS gevraagd wat u dan wel deed in Afghanistan, aangezien u beweert er niet te hebben gewerkt, niet naar school te zijn gegaan en niet naar de madrassa te zijn gegaan. Als reactie hierop stelt u dat u meestal thuis bleef. Wanneer u wordt gevraagd wat u dan thuis deed antwoordt u dat u uw moeder hielp bij het huishouden en dat uw vader u niet toeliet andere dingen te doen (CGVS 1, p. 17). Wanneer u wordt gevraagd wat u deed in uw vrije tijd in Akhtar dorp verklaart u geholpen te hebben in het huishouden en enkel buiten gekomen te zijn met uw vader. U beweert dat hij u nergens alleen liet naartoe gaan. Wanneer u wordt gevraagd wat u dan deed met uw vader verklaart u dat u met hem naar de bazaar ging. U herinnert zich echter de naam van de winkelier niet meer bij wie u boodschappen ging doen. Wanneer u wordt gevraagd of u nog andere dingen deed, antwoordt u ontkennend. U werd daarna gevraagd om welke reden u niets anders deed en geconfronteerd met het feit dat u een jonge man was. Als reactie hierop stelt u dat u bang was om naar buiten te gaan. U beweert vaagweg dat de mensen er met rare blikken naar u keken, dat het allemaal bacha bazi's waren en dat ze telkens met een rare blik naar u keken als u naar buiten ging (CGVS 1, p.18-20). Dergelijke vage en ondoorleefde verklaringen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp Akhtar in Baghlan.

Daarenboven wist u niet te zeggen wat uw vader precies deed in de Labaylat fabriek, waar hij zou gewerkt hebben in Baghlan. U kan ook niet zeggen in welke sectie hij daar werkte. Het enige dat u daarover kan zeggen is dat ze er yoghurt, melk, boter en kaas maken (CGVS 1, p.18).

Wanneer u wordt gevraagd welke plaatsen u bezocht buiten Akhtar en Fabrikai in Baghlan, antwoordt u dat u enkel naar Dusaraka ging om uw taskara te gaan halen. Dat u beweert maar op drie plaatsen in de provincie Baghlan te zijn geweest in de jaren dat u daar woonde komt terug weinig doorleefd over. U werd dan ook gevraagd waarom u niet op andere plaatsen geweest was, aangezien u er 3 tot 4 jaar lang zou gewoond hebben. Als reactie hierop stelt u dat de omstandigheden dat niet toelieten en dat u er zich niet veilig voelde (CGVS 1, p.24-25). Toch blijft dit op zijn minst bevreemdend.

Ten vierde dient te worden opgemerkt dat uw kennis over uw regio van origine ontoereikend is. Zo hebt u een erg beperkte kennis van de lokale personaliteiten. Over Amir Gul weet u dat hij het districtshoofd was. Wanneer u wordt gevraagd van waar hij is kan u dat echter niet precies zeggen. U kan enkel vaagweg stellen dat hij van het centrum van Baghlan is. U kan zeggen dat hij Pashtun is, maar weet niet te zeggen tot welke Pashtun stam hij behoort. Naast het feit dat hij het districtshoofd is hebt u bovendien geen informatie over hem (CGVS 1, p.25-26). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Amir Gul gezien wordt als de belangrijkste prooverheid commandant in het district. Bovendien blijkt uit deze informatie dat hij van verschillende gruwelijkheden wordt beschuldigd en daarom eind 2012 ontslagen werd als districtshoofd. Wanneer u wordt gevraagd of hij ooit ergens van beschuldigd werd, kan u kort iets zeggen over dat hij een samenkomst van MPs zou hebben aangevallen in het centrum van Baghlan. U kan echter niet zeggen wanneer dit gebeurde en waarom hij aanviel. Wanneer u wordt gevraagd of u iets meer weet over dit incident antwoordt u ontkennend. Wanneer u wordt gevraagd of hij nog van iets beschuldigd is, antwoordt u dat u de rest niet weet (CGVS 1, p.25-27). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Amir Gul beschuldigd wordt van verschillende gevallen van geweldpleging.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt daarnaast dat Mohammad Kamin het hoofd van de politie was van uw district, tevens een belangrijke positie in Afghanistan. Wanneer u met zijn naam wordt geconfronteerd moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS 1, p.39). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt tevens dat de suikerfabriek van Baghlan erg belangrijk is in uw regio in Afghanistan. Bovendien ligt uw dorp Akhtar op minder dan 2 kilometer van deze fabriek. Het is dan ook opmerkelijk dat u weinig kennis hebt over deze fabriek. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de fabriek rond 2007 werd heropend. Wanneer u wordt gevraagd wanneer de fabriek terug open ging antwoordt u dat dit was sinds Karzai aan de macht is. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Karzai in 2004 president werd van Afghanistan, bijna drie jaar nadat hij was benoemd als interim leider van het land. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt daarnaast dat de fabriek terug open ging met Duitse steun. Wanneer u wordt gevraagd met de hulp van welk land de suikerfabriek terug open ging, moet u het antwoord schuldig blijven. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de fabriek suiker maakt van suikerbiet. Wanneer u wordt gevraagd van welk gewas de suiker wordt gemaakt in de fabriek antwoordt u suikerriet. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt telen heel wat lokale landbouwers in Baghlan suikerbieten voor de fabriek. U verklaart echter geen informatie te hebben over landbouw. U werd dan ook gevraagd waarom u daar geen informatie over hebt en erop gewezen dat uw regio een landbouwgebied is. Als reactie hierop antwoordt u dat u geen landbouwer was en dat u opgroeide in Iran. Toch blijft dit erg bevreemdend (CGVS 1, p.27-28).

Ook uw geografisch kennis van de regio is beperkt. Zo beweert u zelf dat er veel bergen zijn in uw regio, maar wanneer u wordt gevraagd namen te noemen van bergen kan u zich er geen enkele herinneren (CGVS 1, p.30-31). Over andere plaatsnamen in uw regio in uw district hebt u weinig kennis. Over twee plaatsnamen kan u enige uitleg geven. Wanneer u wordt gevraagd naar de plaats Pozah-e Eshan, kan u uitleggen dat dit een weg is en uitleggen waar deze gelegen is. Wanneer u wordt gevraagd naar Pusht-e Nahr kan u zeggen dat dit de naam is van een kanaal in uw gebied. Over de andere plaatsnamen hebt u echter bijzonder weinig kennis. Over Qaysar Khel kan u enkel vaagweg stellen dat het de naam is van een gebied. Wanneer u echter wordt gevraagd of u daar iets over hoorde en of u daar iets over weet, antwoordt u dat u er nooit bent geweest. Wanneer u wordt gevraagd of u weet waar het is gelegen antwoordt u ontkennend. Wanneer u wordt gevraagd naar het dorp Kuk Chinar antwoordt u dat u daar nooit bent geweest. Wanneer u wordt gevraagd waar het is gelegen, antwoordt u dat u die naam nog nooit hebt gehoord (CGVS 1, p.31-32). Wanneer u wordt gevraagd naar de plaats Sar-e Asyab, antwoordt u vaagweg dat dit een gebied is in Baghlan. Wanneer u wordt gevraagd waar in Baghlan, antwoordt u dat u denkt dat het in de richting van nieuw Baghlan is. Wanneer u wordt gevraagd waarom u 'ik denk' zegt alsof u het niet weet, antwoordt u dat u er nooit bent geweest.

Wanneer u wordt gevraagd of u iets meer weet over die plaats, antwoordt u 'neen' en verklaart u terug dat u er nooit bent geweest. Wanneer u wordt gevraagd naar de plaats Kwajah Khan antwoordt u dat u er nooit van gehoord hebt. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt liggen deze plaatsen echter allemaal in uw district relatief dicht bij uw eigen dorp Akhtar. Uw slechte kennis van deze plaatsen ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt daarnaast dat er overstromingen zijn geweest in uw district in Afghanistan toen u er verbleef. Wanneer u wordt gevraagd naar overstromingen antwoordt u echter dat u het niet weet en verklaart u dat er geen overstromingen waren in de periode dat u er woonde (CGVS 1, p.40).

Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat het dorp Gadi in uw district onder de volledige controle staat van de Taliban en een belangrijke bron is van strijders voor de Taliban in de regio. Het dorp Gadi werd volgens informatie waarover het CGVS beschikt genoemd naar een grote lokale stam. Wanneer u wordt gevraagd wat Gadi is, antwoordt u echter dat het een soort kar is waarin ze een paard vast binden. U werd daarna gevraagd of u herkent of dit iets is in uw district in Afghanistan. Als reactie zegt u 'neen' en herhaalt u dat jullie Gadi zeggen tegen een kar (CGVS 1, p.27). Wanneer u later tijdens het interview expliciet wordt gevraagd in welke dorpen de Taliban aanwezig zijn in uw regio kan u zeggen dat ze aanwezig waren in centraal Baghlan, Dahana-e Ghorī en andere districten van Baghlan. Wanneer u wordt gevraagd naar specifieke dorpen, moet u echter het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd of de mensen daar niet over spraken in uw regio, antwoordt u dat ze wel over de Taliban praten in uw regio, maar dat ze niet praten over in welke dorpen zij juist aanwezig waren (CGVS 1, p.29). Uw verklaringen komen terug weinig doorleefd over. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat ook Hezb-e Islami actief is in uw regio. Wanneer u wordt gevraagd wat Hezb-e Islami is antwoordt u echter dat u dat niet kent (CGVS 1, p.29).

Ten vijfde dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de Afghaanse gemeenschap in Iran niet kunnen overtuigen. Zo kan u slechts twee Afghanen noemen die u persoonlijk zou gekend hebben in de stad Teheran. Bovendien kon u van de eerste, genaamd Matin, de familienaam niet geven. Wanneer u wordt gevraagd welke andere Afghanen u persoonlijk kende in Teheran antwoordt u dat u niet veel Afghanen kende aangezien de meerderheid Iraniërs waren. U legde uit dat uw klasgenoten Iraniërs waren en dat u dus meer contact had met Iraniërs. Desondanks kan echter verwacht worden dat u als Afghaans vluchteling meer dan twee andere Afghanen uit Teheran bij naam kent (CGVS 1, p.32-33). Daarnaast weet u niet wat BAFIA is, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit het Bureau for Alien and Foreign Immigrant Affairs is, de overheidsinstelling in Iran die verantwoordelijk is voor alle zaken gerelateerd aan vluchtelingen (CGVS 2, p.6). Verder kan u zeggen dat uw familie naar de wijk Pak Dasht moest gaan om jullie Amayesh kaarten te verlengen (CGVS 2, p.3). Wanneer u echter wordt gevraagd wat de naam van het kantoor was waar jullie naartoe moesten gaan verklaart u dat u de naam van het kantoor niet kent. Wanneer u wordt gevraagd de locatie te beschrijven van het kantoor in de wijk Pak Dasht, beweert u de plaats niet zo goed te kennen. U beweert er niet veel te zijn geweest en dat jullie zelf in de wijk Masoodia leefden. Toch blijft het bevreemdend dat u niet weet waar het kantoor juist gelegen is in de wijk Pak Dasht (CGVS 2, p.3-4). Voorts verklaart u dat mensen met een Amayesh kaart vrij zijn om te reizen naar andere provincies, hoewel ze toch nog door de politie worden lastig gevallen (CGVS 2, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat zij enkel vrij mogen reizen binnen hun aangewezen provincie. Om te reizen naar andere provincies moeten vluchtelingen de autoriteiten informeren en een Laissez-Passer reisvergunning verkrijgen voordat ze mogen reizen. Zonder dit document mogen vluchtelingen niet buiten hun aanwezen provincie. Dat u dit niet zou weten indien u daadwerkelijk als Afghaans vluchteling in Iran zou hebben verbleven is weinig waarschijnlijk. Daarenboven legt u ondoorleefde en vage verklaringen af in verband met de Afghaanse gemeenschap in Iran. Wanneer u wordt gevraagd of er plaatsen waren waar Afghaanse vluchtelingen elkaar ontmoetten in Teheran, antwoordt u vaagweg dat er geen dergelijke speciale plaatsen waren. U kan daarnaast enkel nog de naam geven van een wijk waar veel Afghaanse Hazara woonden in Iran (CGVS 2, p.5-6). U kan ook niets zeggen over Afghaanse vertegenwoordigers of Afghaanse culturele organisaties in Iran (CGVS 1, p.33). U zou ook nooit naar een Afghaanse begrafenis geweest zijn in Iran, omdat u te jong was. Verder beweert u geen Afghaanse mensen te kennen die gedeporteerd werden uit Iran. U kan wel kort zeggen dat de familie van uw vriend Marin naar Syrië zou gestuurd zijn, waar deze zou zijn gedood (CGVS 1, p.35). Over het algemeen kunnen uw verklaringen in verband met de Afghaanse gemeenschap in Iran echter niet overtuigen.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en

zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien legt u over de Engelstalige vertaling van uw taskara bevreedende verklaringen af. Wanneer u wordt gevraagd waarom u enkel een Engelstalige vertaling van uw taskara hebt, antwoordt u dat deze Engelstalige vertaling door de smokkelaar werd gemaakt. U beweert dat de smokkelaar zei dat u die bij u moest hebben tijdens uw reisroute aangezien ze geen Iraniërs toelaten op de weg. U werd dan ook de vraag gesteld of u een Iraniër bent. Hierop antwoordt u ontkennend (CGVS 1, p.23). Het certificaat van een integratieklas in België dat u voorlegt is niet relevant voor de beoordeling van uw asielaanvraag.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Akhtar gelegen in de provincie Baghlan. Ook uw verklaringen omtrent uw leven als Afghaans vluchteling in Iran kunnen niet overtuigen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 mei 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten (CGVS 1, p.2-3). U werd later tijdens dat gehoor geconfronteerd met het feit dat u het aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk maakt dat u uit de door u beweerde streek van Afghanistan komt, of in ieder geval dat u recentelijk daar verbleven hebt. U werd ook geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen omtrent de Afghaanse gemeenschap in Iran niet overtuigen. U werd de vraag gesteld of u bij uw verklaringen blijft omtrent uw regio van herkomst en recent verblijf. U blijft echter bij uw verklaringen omtrent uw regio van herkomst en recent verblijf (CGVS 1, p.35). Tijdens het tweede gehoor op het CGVS werd u nogmaals geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen omtrent de Afghaanse gemeenschap in Iran niet kunnen overtuigen en het feit dat uw verklaringen omtrent uw leven als Afghaans vluchteling in Iran niet kunnen overtuigen. U bleef echter bij uw verklaringen hieromtrent (CGVS 2, p.9).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat u niet de waarheid hebt verteld over waar u verbleven hebt voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 2, § 2 en § 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie berust bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing, artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), artikel 1 van de Conventie van Genève, artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft (hierna: Kwalificatierichtlijn), tracht verzoeker, na een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht, de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: “(...) *Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Akhtar, gelegen in de provincie Baghlan in Afghanistan. (...)*

Ten derde dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw leven in het dorp Akhtar in Baghlan niet kunnen overtuigen. Zo kan u slechts twee personen noemen die u persoonlijk kent in uw dorp Akhtar. U beweert dat er zowel Pashtoenen, Hazara en Tajieken zijn in uw dorp, maar dat de Pashtoenen er de meerderheid hebben. Wanneer u wordt gevraagd welke inwoners van Pashtoen origine u persoonlijk kent in uw dorp, verklaart u dat u enkel twee buren kende. Wanneer u wordt gevraagd waarom u geen andere mensen kende, antwoordt u dat het daar vreemd was toen jullie terug kwamen van Iran en dat u bang was van de mensen. Bovendien blijkt dat u een eerder beperkte kennis hebt van deze twee buren die u kende. Zo kent u de namen van de kinderen van uw eerste buur Abdulla Sherzai niet, aangezien jullie niet zo een hechte relatie hadden en omdat enkel uw vader hem kende. Verder kent u de naam van de vrouw van uw tweede buur Hamidullah niet. U verklaart dit door te stellen dat dit niet mogelijk was, aangezien de vrouwen steeds in burka buiten kwamen in uw regio. Toch blijft dit eerder bevreemdend. U wist ook niet te zeggen hoe lang deze buurman al getrouwd was. Wanneer u wordt gevraagd waarom u dit niet weet antwoordt u dat u dat gewoon niet weet en dat u geen zaken had met iemand anders zijn persoonlijk leven. Wanneer u wordt gevraagd naar personen van Hazara of Tajiekse origine die u kende in uw dorp, antwoordt u dat u er geen kende aangezien u geen contact had met anderen. Wanneer u wordt gevraagd waarom u geen contact had met andere mensen, beweert u dat u bang was van hen en dat het kinderverkrachters waren. U voegt toe dat u niet veel buiten mocht komen van uw vader (CGVS 1, p.11-14).

Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw familiale netwerk in Afghanistan. Zo verklaart u aanvankelijk dat u geen familie hebt buiten uw dorp Akhtar. Wanneer hierop echter wordt doorgevraagd blijkt dat u twee ooms van moeders zijde en één tante van moeders zijde hebt in de provincie Maydan Wardak. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd verklaart u vaagweg dat u dacht dat er gevraagd werd of u familie had in andere steden van Baghlan en ook in uw dorp (CGVS 1, p.9-10).

Verder legt u weinig doorleefde en onwaarschijnlijke verklaringen af over uw dagelijkse leven en activiteiten in het dorp Akhtar. Zo is het bevreemdend dat u u niet naar de moskee ging in Afghanistan. Wanneer u wordt gevraagd of de andere mensen in het dorp dat niet bevreemdend vonden dat u niet naar de moskee ging, antwoordt u dat u niet buiten het huis ging, aangezien uw vader u dat niet toeliet (CGVS 1, p.14-15). Uw verklaringen komen terug weinig doorleefd over. U zou ook geen lessen gevolgd hebben in de plaatselijke Koranschool of madrassa in Afghanistan. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw beroepsactiviteiten in het dorp Akhtar. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ dat u als kleermaker werkte bij terugkeer naar Baghlan in Afghanistan (Verklaring DVZ, p.4 vraag 12). Op het Commissariaat-generaal verklaart u dan plots dat u niet hebt gewerkt in Afghanistan (CGVS 1, p.17). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd herhaalt u dat u niet werkte in Baghlan en verklaart u vaagweg dat u misschien kan hebben gewerkt in Iran. Wanneer u wordt gevraagd waarom u zegt dat u misschien hebt gewerkt in Iran alsof u het niet zeker weet, verklaart u dat u uw vader soms hielp met zijn werk (CGVS 1, p.17-18). Dergelijke vage verklaringen komen allermindst doorleefd over. U werd op het CGVS gevraagd wat u dan wel deed in Afghanistan, aangezien u beweert er niet te hebben gewerkt, niet naar school te zijn gegaan en niet naar de madrassa te zijn gegaan. Als reactie hierop stelt u dat u meestal thuis bleef. Wanneer u wordt gevraagd wat u dan thuis deed antwoordt u dat u uw moeder hielp bij het huishouden en dat uw vader u niet toeliet andere dingen te doen (CGVS 1, p. 17). Wanneer u wordt gevraagd wat u deed in uw vrije tijd in Akhtar dorp verklaart u geholpen te hebben in het huishouden en enkel buiten gekomen te zijn met uw vader. U beweert dat hij u nergens alleen liet naartoe gaan. Wanneer u wordt gevraagd wat u dan deed met uw vader verklaart u dat u met hem naar de bazaar ging. U herinnert zich echter de naam van de winkelier niet meer bij wie u boodschappen ging doen. Wanneer u wordt gevraagd of u nog andere dingen deed, antwoordt u ontkennend. U werd daarna gevraagd om welke reden u niets anders deed en geconfronteerd met het feit dat u een jonge man was. Als reactie hierop stelt u dat u bang was om naar buiten te gaan. U beweert vaagweg dat de mensen er met rare blikken naar u keken, dat het allemaal bacha bazi's waren en dat ze telkens met een rare blik naar u keken als u naar buiten ging (CGVS 1, p.18-20). Dergelijke vage en ondoorleefde verklaringen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp Akhtar in Baghlan.

Daarenboven wist u niet te zeggen wat uw vader precies deed in de Labaylat fabriek, waar hij zou gewerkt hebben in Baghlan. U kan ook niet zeggen in welke sectie hij daar werkte. Het enige dat u daarover kan zeggen is dat ze er yoghurt, melk, boter en kaas maken (CGVS 1, p.18).

Wanneer u wordt gevraagd welke plaatsen u bezocht buiten Akhtar en Fabrikai in Baghlan, antwoordt u dat u enkel naar Dusaraka ging om uw taskara te gaan halen. Dat u beweert maar op drie plaatsen in de

provincie Baghlan te zijn geweest in de jaren dat u daar woonde komt terug weinig doorleefd over. U werd dan ook gevraagd waarom u niet op andere plaatsen geweest was, aangezien u er 3 tot 4 jaar lang zou gewoond hebben. Als reactie hierop stelt u dat de omstandigheden dat niet toelieten en dat u er zich niet veilig voelde (CGVS 1, p.24-25). Toch blijft dit op zijn minst bevreemdend.

Ten vierde dient te worden opgemerkt dat uw kennis over uw regio van origine ontoereikend is. Zo hebt u een erg beperkte kennis van de lokale personaliteiten. Over Amir Gul weet u dat hij het districtshoofd was. Wanneer u wordt gevraagd van waar hij is kan u dat echter niet precies zeggen. U kan enkel vaagweg stellen dat hij van het centrum van Baghlan is. U kan zeggen dat hij Pashtun is, maar weet niet te zeggen tot welke Pashtun stam hij behoort. Naast het feit dat hij het districtshoofd is hebt u bovendien geen informatie over hem (CGVS 1, p.25-26). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Amir Gul gezien wordt als de belangrijkste prooverheid commandant in het district. Bovendien blijkt uit deze informatie dat hij van verschillende gruwelijkheden wordt beschuldigd en daarom eind 2012 ontslagen werd als districtshoofd. Wanneer u wordt gevraagd of hij ooit ergens van beschuldigd werd, kan u kort iets zeggen over dat hij een samenkomst van MPs zou hebben aangevallen in het centrum van Baghlan. U kan echter niet zeggen wanneer dit gebeurde en waarom hij aanviel. Wanneer u wordt gevraagd of u iets meer weet over dit incident antwoordt u ontkennend. Wanneer u wordt gevraagd of hij nog van iets beschuldigd is, antwoordt u dat u de rest niet weet (CGVS 1, p.25-27). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Amir Gul beschuldigd wordt van verschillende gevallen van geweldpleging.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt daarnaast dat Mohammad Kamin het hoofd van de politie was van uw district, tevens een belangrijke positie in Afghanistan. Wanneer u met zijn naam wordt geconfronteerd moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS 1, p.39). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt tevens dat de suikerfabriek van Baghlan erg belangrijk is in uw regio in Afghanistan. Bovendien ligt uw dorp Akhtar op minder dan 2 kilometer van deze fabriek. Het is dan ook opmerkelijk dat u weinig kennis hebt over deze fabriek. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de fabriek rond 2007 werd heropend. Wanneer u wordt gevraagd wanneer de fabriek terug open ging antwoordt u dat dit was sinds Karzai aan de macht is. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Karzai in 2004 president werd van Afghanistan, bijna drie jaar nadat hij was benoemd als interim leider van het land. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt daarnaast dat de fabriek terug open ging met Duitse steun. Wanneer u wordt gevraagd met de hulp van welk land de suikerfabriek terug open ging, moet u het antwoord schuldig blijven. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de fabriek suiker maakt van suikerbiet. Wanneer u wordt gevraagd van welk gewas de suiker wordt gemaakt in de fabriek antwoordt u suikerriet. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt telen heel wat lokale landbouwers in Baghlan suikerbieten voor de fabriek. U verklaart echter geen informatie te hebben over landbouw. U werd dan ook gevraagd waarom u daar geen informatie over hebt en erop gewezen dat uw regio een landbouwgebied is. Als reactie hierop antwoordt u dat u geen landbouwer was en dat u opgroeide in Iran. Toch blijft dit erg bevreemdend (CGVS 1, p.27-28).

Ook uw geografisch kennis van de regio is beperkt. Zo beweert u zelf dat er veel bergen zijn in uw regio, maar wanneer u wordt gevraagd namen te noemen van bergen kan u zich er geen enkele herinneren (CGVS 1, p.30-31). Over andere plaatsnamen in uw regio in uw district hebt u weinig kennis. Over twee plaatsnamen kan u enige uitleg geven. Wanneer u wordt gevraagd naar de plaats Pozah-e Eshan, kan u uitleggen dat dit een weg is en uitleggen waar deze gelegen is. Wanneer u wordt gevraagd naar Pusht-e Nahr kan u zeggen dat dit de naam is van een kanaal in uw gebied. Over de andere plaatsnamen hebt u echter bijzonder weinig kennis. Over Qaysar Khel kan u enkel vaagweg stellen dat het de naam is van een gebied. Wanneer u echter wordt gevraagd of u daar iets over hoorde en of u daar iets over weet, antwoordt u dat u er nooit bent geweest. Wanneer u wordt gevraagd of u weet waar het is gelegen antwoordt u ontkennend. (...) Wanneer u wordt gevraagd naar de plaats Sar-e Asyab, antwoordt u vaagweg dat dit een gebied is in Baghlan. Wanneer u wordt gevraagd waar in Baghlan, antwoordt u dat u denkt dat het in de richting van nieuw Baghlan is. Wanneer u wordt gevraagd waarom u 'ik denk' zegt alsof u het niet weet, antwoordt u dat u er nooit bent geweest. Wanneer u wordt gevraagd of u iets meer weet over die plaats, antwoordt u 'neen' en verklaart u terug dat u er nooit bent geweest. Wanneer u wordt gevraagd naar de plaats Kwajah Khan antwoordt u dat u er nooit van gehoord hebt. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt liggen deze plaatsen echter allemaal in uw district relatief dicht bij uw eigen dorp Akhtar. Uw slechte kennis van deze plaatsen ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt daarnaast dat er overstromingen zijn geweest in uw district in Afghanistan toen u er verbleef. Wanneer u wordt gevraagd naar overstromingen antwoordt u echter dat u het niet weet en verklaart u dat er geen overstromingen waren in de periode dat u er woonde (CGVS 1, p.40).

Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat het dorp Gadi in uw district onder de volledige controle staat van de Taliban en een belangrijke bron is van strijders voor de Taliban in de regio. Het dorp Gadi werd volgens informatie waarover het CGVS beschikt genoemd naar een grote lokale stam. Wanneer u wordt gevraagd wat Gadi is, antwoordt u echter dat het een soort kar is waarin ze een paard vast binden. U werd daarna gevraagd of u herkent of dit iets is in uw district in Afghanistan. Als reactie zegt u 'neen' en herhaalt u dat jullie Gadi zeggen tegen een kar (CGVS 1, p.27). Wanneer u later tijdens het interview expliciet wordt gevraagd in welke dorpen de Taliban aanwezig zijn in uw regio kan u zeggen dat ze aanwezig waren in centraal Baghlan, Dahana-e Ghori en andere districten van Baghlan. Wanneer u wordt gevraagd naar specifieke dorpen, moet u echter het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd of de mensen daar niet over spraken in uw regio, antwoordt u dat ze wel over de Taliban praten in uw regio, maar dat ze niet praten over in welke dorpen zij juist aanwezig waren (CGVS 1, p.29). Uw verklaringen komen terug weinig doorleefd over. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat ook Hezb-e Islami actief is in uw regio. Wanneer u wordt gevraagd wat Hezb-e Islami is antwoordt u echter dat u dat niet kent (CGVS 1, p.29).

(...)

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien legt u over de Engelstalige vertaling van uw taskara bevreemdende verklaringen af. Wanneer u wordt gevraagd waarom u enkel een Engelstalige vertaling van uw taskara hebt, antwoordt u dat deze Engelstalige vertaling door de smokkelaar werd gemaakt. U beweert dat de smokkelaar zei dat u die bij u moest hebben tijdens uw reisroute aangezien ze geen Iraniërs toelaten op de weg. U werd dan ook de vraag gesteld of u een Iraniër bent. Hierop antwoordt u ontkenkend (CGVS 1, p.23). Het certificaat van een integratieklas in België dat u voorlegt is niet relevant voor de beoordeling van uw asielaanvraag.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Akhtar gelegen in de provincie Baghlan. (...) Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. (...)

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het dorp Akhtar in de provincie Baghlan. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

De aspecten die verzoeker wel weet, doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen.

Voor zover verzoeker naar zijn leeftijd verwijst moet worden opgemerkt dat verzoeker de laatste twee à drie jaren van zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan voor zijn vertrek 16 à 17 jaar was, waardoor hij niet dermate onwetend kon zien omtrent voormelde elementaire aspecten van de dagelijkse leefwereld. Uit het gehoorverslag en het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze onwetendheid wijt aan zijn geïsoleerd bestaan dat hij door zijn angst voor andere mensen, "die allemaal Bacha Bazi's zijn" en waarvan zijn vader hem vertelde dat ze hem mee zouden nemen, heeft geleid (stuk 11, gehoorverslag,

p. 14, 20). Ook geeft verzoeker te kennen dat zijn vader hem daarvoor niet naar alleen naar buiten liet gaan (stuk 11, gehoorverslag, p. 14, 15, 17, 18, 20).

De Raad acht het in de gegeven omstandigheden volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker een dermate geïsoleerd bestaan heeft geleid in die mate dat hij van de voormelde aspecten geen kennis heeft en dit louter gebaseerd op een ongefundeerde angst. Wanneer verzoeker de vraag wordt gesteld waarom hij zegt dat iedereen Bacha Bazi's zijn, kan hij slechts antwoorden "*omdat ze dat waren. Altijd als ik naar buiten ging zouden ze met een rare blik naar mij kijken*" (stuk 11, gehoorverslag, p. 20). Een dergelijke zienswijze is evenwel ontdaan van elke realiteitszin. Verzoeker brengt geen concreet geval naar voor waaruit mogelijks zou kunnen blijken dat hij een gegronde vrees voor de mensen van het dorp zou moeten hebben. Zijn voorgehouden geïsoleerd bestaan is louter gebaseerd op een algemene en onrealistische bewering die nergens op gesteund is. Bovendien moet worden opgemerkt dat verzoeker minstens een drietal jaar in Afghanistan verbleven heeft; een periode lang genoeg om te kunnen verifiëren of hun angst gegrond was. Dat alles hem in Afghanistan vijandig leek en hij geen nationalistisch gevoel had meegekregen in Iran volstaat niet om verzoekers voorgehouden geïsoleerd bestaan te verklaren. De Raad kan dan ook geen enkel geloof hechten aan het door verzoeker voorgehouden geïsoleerd bestaan. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die hier een ander licht op werpen.

Het argument dat hij geen aanknopingspunten had met het landelijke dorpsleven en met zijn dorpsgenoten die hij als "boeren" beschouwde volstaat niet ter verschoning van verzoekers onwetendheid omtrent aspecten die tot het dagelijkse leven in hoofde van verzoeker behoren. Ook de argumentatie dat hij opgevoed werd in Iran en dat hem geleerd werd discreet te blijven en zich niet te bemoeien met andermans zaken, dat hij tot een minderheid behoorde en hij gewaarschuwd werd door zijn vader dat de situatie in Afghanistan gevaarlijk was kan niet volstaan om verzoekers gebrek aan elementaire kennis te verschonen. Indien verzoeker daar daadwerkelijk gedurende een drietal jaar woonde, kan wel degelijk worden verwacht dat hij van de bevroegde aspecten op de hoogte is.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift een aantal elementen aanbrengt die de situatie waarin hij is opgevoed en leefde schetst waarmee hij zijn gedrag, dat van zijn vader en zijn onwetendheid tracht te verklaren, maar dit betreft slechts een *post factum* uiteenzetting, die geen enkele afbreuk doet aan de voorgaande vaststellingen.

Waar verzoekende partij stelt dat zij niet geconfronteerd werd met de elementen die in de bestreden beslissing zijn weerhouden, wijst de Raad er nog op dat de procedure voor de commissaris-generaal geen juridische procedure is maar een administratieve. Er bestaat voor de commissaris-generaal geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoekende partij niet aantoonde hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Bovendien schrijft geen enkele rechtsregel voor dat de commissaris-generaal de asielzoeker op voorhand dient te confronteren met de informatie op grond waarvan hij voornemens is de bestreden beslissing te nemen.

Per aanvullende nota legt verzoeker ter terechtzitting een "attest van Exil" van 25 april 2018 en drie foto's die zijn verblijf in Iran staven neer.

Wat betreft het attest van Exil stelt de Raad vast dat hierin wordt te kennen gegeven dat verzoeker sinds 22 december 2017 psychologisch gevolgd wordt. Uit dit attest blijkt niet dat verzoeker reeds tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2017 en 30 juni 2017 reeds te kampen had met de hierin vermelde klachten zoals geheugenproblemen. Evenmin blijkt hieruit dat van verzoeker niet mocht worden verwacht dat zij in staat was de gehoren bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te volbrengen of in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Verder formuleerde noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond bij één gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze gehoren. Hoewel aan verzoeker bij de aanvang van beide gehoren werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen diende te melden, maakte hij noch bij de aanvang van de gehoren, noch gedurende hun verdere verloop enige melding van psychische problemen die hem zouden verhinderen om de gehoren verder te zetten of om volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker en de advocaat die hem bijstond formuleerden evenmin enige opmerking in deze zin wanneer daartoe aan het einde van de gehoren de kans werd geboden. Uit de gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt bovendien dat de gehoren op normale wijze zijn geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid.

Verzoeker laat daarenboven na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn psychische problemen zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog. Een psycholoog is namelijk meer afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. De Raad stelt vast dat de gedane vaststellingen niet gebaseerd blijken op een neuropsychologisch onderzoek maar louter op de verklaringen van verzoeker. Bijgevolg kan het neergelegde attest geen verklaring bieden voor de vastgestelde fundamentele onwetendheid van verzoeker.

De neergelegde foto's die het verblijf in Iran staven, bieden geen inzicht in verzoekers verblijf in Afghanistan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Akhtar in de provincie Baghlan., noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Wat betreft de informatie over de veiligheidssituatie in verzoeker beweerde regio van herkomst moet worden opgemerkt dat deze gelet op wat voorafgaat niet dienstig is.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.9. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF